

Casa de l'Avinguda Vilardebó, 4

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Avinguda Vilardebó, 4

Coordenades:

Latitud: 41.55326879792444
Longitud: 2.246422471293155
UTM Est (X): 437155
UTM Nord (Y): 4600452

Classificació

Número de fitxa 08135 - 163
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1931
Autoria de l'element: Manuel Joaquim Raspall i Mayol
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 7307013DG3070N0001OE
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 19/02/2024 - 13:16

Descripció

Casa-jardí característica d'aquesta zona, d'una única planta, però d'estil racionalista amb línies austeres i rectes de planta quadrangular i coberta plana tipus terrat català.

Està situada en una finca que fa cantonada amb el carrer del Timbaler del Bruc i es tracta d'un projecte de M. Joaquim Raspall, que ha estat modificat a *posteriori*.

Com diu M. Antònia Carrasco (AA.DD, 2021): "*Durant els vuit anys que Raspall va treballar a Montmeló actuà com arquitecte municipal i particular alhora. Les obres que deixà en el nostre municipi les podem incloure dins l'etapa anomenada déco, definida pel dibuix geomètric amb predomini de formes triangulars i romboïdals. Són obres senzilles, reduïts habitatges unifamiliars, alguns d'ells entre mitgeres; d'altres, cases aïllades. D'aquests edificis gairebé no en queda cap, i els que queden han estat molt transformats*".

Uns d'aquests edificis són aquestes cases que responen al prototipus de cases aïllades, envoltades de jardí.

Observacions:

Els Vilardebó posseïen moltes més terres a Montmeló algunes d'elles havien estat del mas Bonastre, com ara el terreny amb l'antiga casa que va ser adquirida per l'Ajuntament l'any 1914, per edificar-hi la Casa Consistorial i les escoles.

Història

Les cases de l'Avinguda Vilardebó es comencen a edificar a principis dels anys 20 del segle passat, sobre terrenys propietat de Marcel·lí Vilardebó i la urbanització de la zona serà un llarg procés que finalitzarà els anys 50.

Aquesta avinguda és un dels tres sectors de creixement urbanístic com a conseqüència del progressiu augment de la població, la incipient industrialització i la colònia d'estiuejants que el tria com a segona residència.

A partir d'aquest moment els arquitectes municipals desenvoluparan una planificació amb un cert aire de modernitat que estudiarà el traçat dels nous carrers adaptant-los a les necessitats del poble seguint les tendències urbanístiques del moment que s'havien iniciat a finals del segle XIX amb l'exemple de Cerdà a Barcelona.

La tipologia de les cases es repeteix. Bàsicament són cases aïllades, amb jardí, de planta baixa amb jardí i que eren encarregades a arquitectes del moment com ara Manuel Joaquim Raspall, Manuel Casas Lamolla, Josep Maria Liesa de Sus, Josep Sagarra Solsona, Eduard Maria Balcells, o Domènec Sugrañes.

Però per arribar a la imatge actual, aquesta avinguda ha estat fruit de molts projectes i de la seva execució urbanística per part de l'Ajuntament. Podríem dir que des de 1924 fins a finals dels 30, es va anar construït, però va arribar un moment que va ser necessari condicionar el carrer com ara fer voreres (1949) o bé obligar als propietaris tancar els seus terrenys i fer voreres perquè el fet de no tenir-ne, donava un aspecte d'abandonament a l'avinguda (1956).

Bibliografia

